

יגדיל תורה

חברת לזמדי שי"ם

לחיזוק לימוד
הדף היומי

בס"ד

טעימה שבוטית בלימוד הדף היומי

חושך גלמודי, מהנאמך כפרש כי אצא

עצה כיצד מותר לאשכנזים לסמוך אטעימת קפילא

ולטעימה קפילא ארמאה חולין קיא:

אם נתערב איסור במאכל, ולא ידוע אם יש שישים כנגדו, או שידוע שאין שישים כנגדו, לדעת השו"ע (סימן צח ס"א) אפשר לתת לגוי לטעום את המאכל, אם מרגיש בו את טעם האיסור, ואם אומר שאינו מרגיש את טעם האיסור, הרי המאכל מותר. אך הרמ"א (שם) כתב שאין נוהגים לסמוך על טעימת גוי, אלא לעולם צריך שישים בהיתר כנגד האיסור. אמנם על טעימת ישראל, כתבו הפוסקים (ש"ך שם סק"ה, חכמ"א שם ס"ו) שאפשר לסמוך, וכגון במאכל פרווה שנתערב בו בשר ורוצה לאוכלו עם חלב.

ומסופר על הגה"צ מטעפליק זצ"ל מרבני ירושלים בעובדא שנפל איסור לתבשיל היתר בפחות מששים, והמציא הגאון מטעפליק זצ"ל בחכמתו עצה, שיתנו לגוי לטעום ואם יאמר שאין בו טעם האיסור, יתנוהו ליהודי מאחינו הספרדים לטעום (ויסמוך על דעת מרן המחבר שהתיר לסמוך אטעימת קפילא), ואם יאמר שאין בו טעם האיסור יוכלו גם האשכנזים היוצאים ביד רמ"א לסמוך עליו [כנ"ל דדוקא בגוי החמיר הרמ"א] (מעדני השולחן, מאור השבת ח"ב עמ' תקלה).

אך למעשה כבר כתבו פוסקי ספרד, שבנידו"ד גם הספרדים נוהגים כדברי הרמ"א דאין סומכין על טעימת עכו"ם אלא משערים הכל בששים, וכמ"ש הפר"ח, ובן איש חי, וכה"ח.

אך עיי' בשו"ת יביע אומר (ח"ה יו"ד סי' י') שמיקל באופן שקרוב לודאי שאין טעם האיסור נרגש, אם יש הפסד מרובה, או כשיש עוד סניף להקל, לסמוך על טעימת גוי, עיי"ש. ואם יש ספרדי שנוהג כדבריו, א"כ הדרינן לעצת הרב מטעפליק, שאם אמר הספרדי שאינו מרגיש טעם האיסור, יוכל גם האשכנזי לסמוך על טעימתו.